

Arrest

**nr. 339 173 van 12 januari 2026
in de zaak RvV X / VIII**

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. ROELS
Graanmarkt 17
9300 AALST**

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Asiel en Migratie

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 17 juli 2025 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Asiel en Migratie van 5 juni 2025 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden (bijlage 20).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 22 juli 2025 met referentenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 november 2025, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 december 2025.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat P. ROELS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat S. VAN ROMPAEY, die loco advocaat M. DUBOIS verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 16 december 2024 dient verzoekster een aanvraag in voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, in functie van haar Belgische vader.

1.2. Op 5 juni 2025 treft de gemachtigde van de minister van Asiel en Migratie een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

[...]

In uitvoering van artikel 52, §4, 5de lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 16.12.2024 werd ingediend door:

Naam: [A.]
Voorna(a)m(en): [N.M.]
Nationaliteit: Angola
Geboortedatum: [...]1990
Geboorteplaats: Luanda
[...]

om de volgende reden geweigerd:

De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie.

Betrokkene vraagt gezinshereniging aan met haar Belgische vader, de genaamde [N.A.A.] in toepassing van artikel 40ter van de wet van 15.12.1980.

Dienovereenkomstig zijn in eerste orde de bepalingen van art. 40bis, §2, 3° en art. 40ter van de wet van 15.12.1980 van toepassing. Vooreerst voor wat betreft wie begunstigde kan zijn om het verblijfsrecht te kunnen krijgen is specifiek voorzien in art. 40bis, §2, 3° dat het om bloedverwanten in neergaande lijn moet gaan beneden de leeftijd van 21 jaar OF die ten hunnen laste zijn. Bovendien dient overeenkomstig art. 40ter de Belgische onderdaan aan te tonen over stabiele, toereikende en voldoende bestaansmiddelen te beschikken.

Betrokkene is ouder dan 21 jaar en dient dus aan te tonen ten laste te zijn van de Belgische referentiepersoon. Om als 'ten laste' te kunnen worden beschouwd dient er reeds een afhankelijkheidsrelatie te bestaan tussen betrokkene en de referentiepersoon van in het land van herkomst of origine.

Ter staving hiervan werden de volgende documenten voorgelegd:

- Het voorgelegde document kan niet als bewijsmiddel worden aanvaard wegens meerdere fundamentele tekortkomingen. De identiteit van zowel afzender als ontvanger is onvoldoende bepaald: enkel de naam "Nzumba" wordt vermeld, zonder verdere identificatie, waardoor niet met zekerheid kan worden vastgesteld dat het om betrokkene gaat. Bovendien ontbreken essentiële gegevens zoals de datum van verzending, de aard of inhoud van de verzendingen, en de hoedanigheid van de afzender. De vermelding "valeur: 500" is zonder context betekenisloos en laat ruimte voor interpretatie. Door deze onduidelijkheden kan aan het document geen bewijskracht worden toegekend. Het voldoet niet aan de noodzakelijke voorwaarden om als rechtsgeldig en betrouwbaar bewijsstuk te worden beschouwd.

Voorzover deze in aanmerking dienen te worden aangenomen (quod non), zijn deze overschrijvingen geenszins voldoende vermits betrokkene heeft nagelaten bewijzen voor te leggen van haar onvermogen in het land van herkomst.

Uit het geheel van de voorgelegde documenten blijkt niet afdoende dat betrokkene voorafgaand aan de aanvraag gezinshereniging en reeds van in het land van herkomst ten laste was van de referentiepersoon. Immers, zij heeft noch afdoende aangetoond effectief onvermogen te zijn, noch afdoende bewezen voorafgaand aan de aanvraag en reeds van in het land van herkomst financieel en/of materieel ten laste te zijn geweest van de referentiepersoon.

Wat het onvermogen betreft, deze is geenszins aangetoond. Betrokkene heeft betreffende haar onvermogen in het land van herkomst niets voorgelegd.

Het gegeven dat betrokkene sedert 16.12.2024 tot op heden op het adres van de referentiepersoon gedomicilieerd is, doet geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. Immers, louter het gegeven dat betrokkene op het adres van de referentiepersoon gedomicilieerd was/is, heeft niet automatisch tot gevolg dat zij ook ten laste was/is van de referentiepersoon. Immers, de voorwaarde van het ten laste zijn dient op een actieve wijze te worden aangetoond en valt niet impliciet af te leiden uit het feit dat men onder hetzelfde dak woont (arrest RvV nr. 145.912 dd. 21.05.2015). Bovendien heeft deze situatie betrekking op de toestand in België, niet op deze in het land van herkomst.

Gezien betrokkene niet afdoende heeft aangetoond effectief onvermogen te zijn, er onvoldoende werd aangetoond dat zij voorafgaand aan de aanvraag en reeds van in het land van herkomst of origine tot op het moment van de aanvraag financieel en/of materieel ten laste was van de referentiepersoon, blijkt uit het geheel van de beschikbare gegevens niet afdoende dat er reeds van in het land van herkomst of origine (en tot op heden) een afhankelijkheidsrelatie bestond tussen betrokkene en de referentiepersoon.

Betrokkene voldoet dan ook niet aan de vereiste voorwaarden van artikel 40bis van de wet van 15.12.1980 om het verblijfsrecht in België te verkrijgen op basis van gezinshereniging.

Het recht op verblijf wordt geweigerd aan betrokkene. Het AI van betrokkene dient te worden ingetrokken.

De Dienst Vreemdelingenzaken wenst er de aandacht op te vestigen dat de te vervullen voorwaarden van de gezinshereniging cumulatief zijn. Aangezien minstens één van deze voorwaarden niet vervuld is, wordt uw aanvraag van verblijf geweigerd. De Dienst Vreemdelingenzaken heeft de andere voorwaarden niet volledig onderzocht. Deze beslissing belet de Dienst Vreemdelingenzaken dus niet om bij de indiening van een nieuwe aanvraag van verblijf deze andere voorwaarden na te gaan of over te gaan tot een onderzoek of analyse die zij nodig acht. De Dienst Vreemdelingenzaken raadt aan het dossier grondig na te kijken vooraleer een nieuwe aanvraag in te dienen.”

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een eerste middel werpt verzoekster op: *“Schending van artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen (hierna: Wet Formele Motivering Bestuurshandelingen), van artikel 62 van de Vreemdelingenwet, en van het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel en het materieel motiveringsbeginsel”.*

Zij betoogt als volgt:

“Geschonden bepalingen en bespreking:

Artikelen 2 en 3 van de Wet Formele Motivering Bestuurshandelingen en artikel 62 van Vreemdelingenwet bepalen dat de administratieve beslissingen zowel in feite als in rechte moeten worden gemotiveerd.

De artikelen 2 en 3 van de Wet Formele Motivering Bestuurshandelingen stellen dat de administratieve handeling uitdrukkelijk dient te worden gemotiveerd en dat in de motivering van de akte de feitelijke en de juridische motivering dienen te worden opgenomen.

Bovendien dient de motivering afdoende te zijn.

Zo stipuleert artikel 62 van de Vreemdelingenwet het volgende:

“De administratieve beslissingen worden met redenen omkleed.[...]”

Er moet worden benadrukt dat conform artikelen 2 en 3 Wet Formele Motivering Bestuurshandelingen in de motivering van de administratieve beslissing steeds uitdrukkelijk de feitelijke en de juridische gronden vermeld moeten worden opdat de betrokken perso(n)en kennis zouden hebben van gronden waarop de administratieve overheid zich baseert om een (weigerings)beslissing te nemen.

Uit de samenlezing van de artikelen 2 en 3 van de Wet Formele Motivering Bestuurshandelingen volgt duidelijk dat:

- a) De administratieve beslissing uitdrukkelijk dient gemotiveerd te worden;*
- b) In de motivering (opgenomen in de betrokken administratieve beslissingen – in casu de bijlage 20 dd. 5 juni 2025) zowel de feitelijke als de juridische gronden dienen vermeld te worden;*
- c) De motivering afdoende dient te zijn;*

De administratieve beslissing is slechts afdoende gemotiveerd wanneer de aangehaalde motieven draagkrachtig zijn rekening houdend met de evenredigheid van de te nemen beslissing door de administratieve overheid. Zo kan er slechts sprake zijn van een afdoende motivering wanneer de motivering duidelijk, juist, pertinent, concreet, precies en volledig geformuleerd wordt zodat de bestuurde in alle duidelijkheid kan oordelen of het al dan niet zinvol is de genomen beslissing aan te vechten.

Er is sprake van een schending van het redelijkheidsbeginsel wanneer men zich tevergeefs afvraagt hoe het bestuur tot een dergelijke keuze is gekomen. Met andere woorden, om het redelijkheidsbeginsel geschonden te kunnen noemen, moet men voor een beslissing staan waarvan men na lectuur ervan ternauwernood kan geloven dat ze werkelijk genomen is. Het is de taak van Uw Raad om het oordeel van het bestuur onwettig te bevinden wanneer de administratieve beslissing tegen alle redelijkheid ingaat doordat de door het bestuur geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volkomen ontbreekt (R.v.St. n° 82.301 van 20 september 1999; R.v.V. arrest n° 43.735 van 25 mei 2010; R.v.V. arrest nr. 28602 van 11 juni 2009, punt 2.3. in fine en R.v.V. arrest nr. 28599 van 11 juni 2009, punt 2.4. in fine).

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de overheid de verplichting op zijn beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding (R.v.St. arrest n° 154.954 van 14 februari 2006; R.v.St. arrest n° 167.411 van 2 februari 2007; R.v.V. arrest n° 43.735 van 25 mei 2010). Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de administratieve overheid bij het nemen van de beslissing moet steunen op ALLE GEGEVENS van het betreffende dossier en op ALLE daarin vervatte dienstige stukken (R.v.V. arrest n° 43.735 van 25 mei 2010; R.v.V. arrest n° 28.599 van 11 juni 2009, punt 2.4.).

Het rechtszekerheidsbeginsel in combinatie met het vertrouwensbeginsel houdt in dat een rechtsonderhorige erop moet kunnen vertrouwen dat de administratieve overheid een vaste gedragslijn zal blijven aanhouden en dat de rechtsonderhorige bij het uitblijven van enig handelen van de administratieve overheid ervan mag uitgaan dat er geen reden zal bestaan dat het bestuur anders zal handelen dan de schijn die zij heeft opgewekt door te verzuimen te handelen. De rechtsonderhorige mag er dan ook op rekenen dat hij niet langer in een rechtsonzekere positie verkeert, zodat hij erop kan vertrouwen dat er geen reden bestaat dat de administratie een andere gedragslijn zal aannemen.

Het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur van de hoorplicht houdt in dat een rechtsonderhorige het recht heeft om te worden gehoord of om zijn standpunt naar voor te brengen wanneer een administratieve overheid het overweegt om ten aanzien van een rechtsonderhorige een ernstige maatregel te nemen gebaseerd om zijn persoonlijk gedrag, dat hem als een tekortkoming wordt aangerekend en welke maatregel van aard is om de belangen van de rechtsonderhorige zwaar aan te tasten.

Verzoeker deelde in het kader van haar verblijfsaanvraag naast de bewijzen van identiteit, verwantschap en betaling retributie de volgende stukken mee:

Stuk 1a – Arbeidscontract
Stuk 1b – Individuele rekening 2024 vader
Stuk 1c – Loonbrieven 2025 vader
Stuk 2 – Geregistreerd huurcontract
Stuk 3 – Bewijs stortingen
Stuk 4 – Attest gezinshereniging mutualiteit
Stuk 5 – Attest van gezinssamenstelling

Er werden bewijzen van geldstortingen overgemaakt aan Dienst Vreemdelingenzaken waaruit blijkt dat verzoeker in Angola afhankelijk was van de stortingen van haar vader.

Verzoeker was/is wel degelijk onvermogen in haar land van oorsprong alsook ten laste van haar vader en toont dit ook aan.

Verwerende partij houdt hier onvoldoende rekening mee.

De bestreden beslissing is hiermee op een niet-afdoende wijze gemotiveerd, daar administratieve beslissingen slechts afdoende gemotiveerd zijn wanneer de motivering duidelijk, juist, pertinent, concreet, precies en volledig geformuleerd wordt zodat de bestuurde in alle duidelijkheid kan oordelen of het al dan niet zinvol is de genomen beslissing aan te vechten.

Bovendien legt het zorgvuldigheidsbeginsel de verwerende partij de plicht op om beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en te steunen op een correcte en volledige feitenvinding (Cf. R.v.V. arrest n° 28.602 van 11 juni 2009, punt 2.3.). De zorgvuldigheidsplicht bij de feitenvinding vereist dat de verwerende partij slechts na een behoorlijk onderzoek van de zaak en met kennis van alle relevante gegevens een beslissing mag nemen (Cf. R.v.V. arrest n° 28599 van 11 juni 2009, punt 2.4.). Overigens staat ook vast dat het redelijkheidsbeginsel Uw Raad toestaat de bestreden beslissing onwettig te bevinden wanneer het tegen alle redelijkheid ingaat (Cf. Cf. R.v.V. arrest n° 28.602 van 11 juni 2009, punt 2.3. in fine en Cf. R.v.V. arrest n° 28.599 van 11 juni 2009, punt 2.4. in fine).

*

Het middel is gegrond.”

2.2. De bestreden beslissing bevat duidelijk de juridische en feitelijke motieven waarop ze steunt. Verzoekster zet niet uiteen waarom ze niet toelaten zich erop te verdedigen, wat de voornaamste doelstelling is van de formele motiveringsplicht zoals neergelegd in artikel 62, §2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen

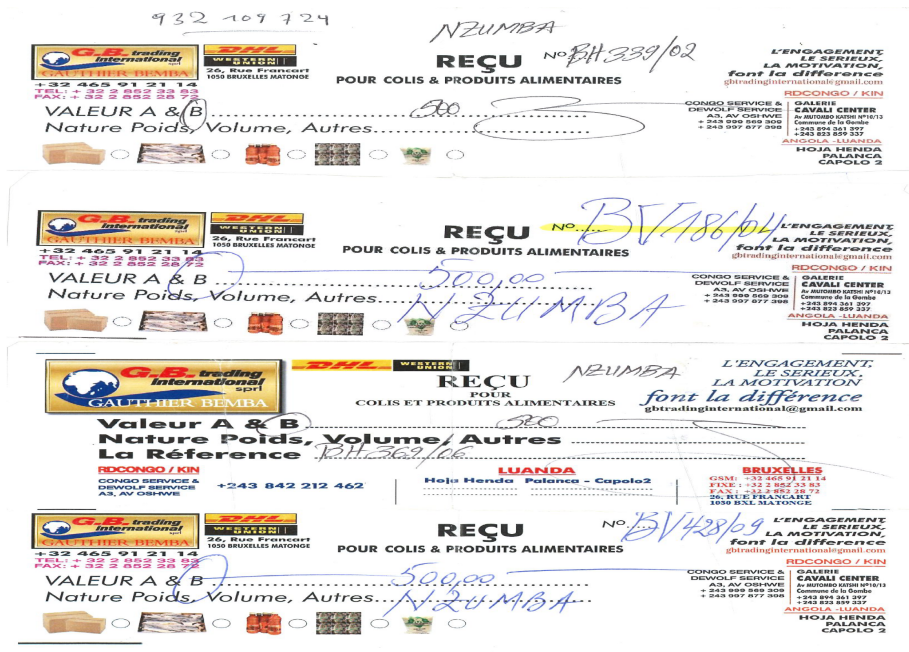
(hierna: de Vreemdelingenwet) en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

Een schending van de formele motiveringsplicht blijkt bijgevolg niet, te meer daar verzoekster de schending opwerpt van de materiële motiveringsplicht. Hierdoor kan ze worden geacht de motieven te kennen.

Voor wat betreft de draagwijdte van de materiële motiveringsplicht en van het geschonden geachte zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel kan de Raad zich aansluiten bij de theoretische beschouwingen daarover in het verzoekschrift.

2.3. Verzoekster betwist nergens de vaststelling in de bestreden beslissing dat ze als meerderjarige descendente van een Belgische onderdaan, moet aantonen dat ze ten laste is van deze laatste en dat dit inhoudt dat er een afhankelijkheidsrelatie moet bestaan tussen verzoekster en haar vader in het land van herkomst of origine.

2.4. In het administratief dossier zit het stuk dat verzoekster heeft overgemaakt als bewijs dat ze ten laste was van haar vader:

2.5. Gezien de vermeldingen op dit stuk waarbij "500" en "NZUMBA" bovendien nog met de hand geschreven zijn die door eender wie op eender welk moment kunnen toegevoegd zijn, kan de Raad het niet onzorgvuldig, kennelijk onredelijk of een beoordelingsfout achten als verweerder dit stuk beoordeelt als volgt: *"Het voorgelegde document kan niet als bewijsmiddel worden aanvaard wegens meerdere fundamentele tekortkomingen. De identiteit van zowel afzender als ontvanger is onvoldoende bepaald: enkel de naam "Nzumba" wordt vermeld, zonder verdere identificatie, waardoor niet met zekerheid kan worden vastgesteld dat het om betrokkene gaat. Bovendien ontbreken essentiële gegevens zoals de datum van verzending, de aard of inhoud van de verzendingen, en de hoedanigheid van de afzender. De vermelding "valeur: 500" is zonder context betekenisloos en laat ruimte voor interpretatie. Door deze onduidelijkheden kan aan het document geen bewijskracht worden toegekend. Het voldoet niet aan de noodzakelijke voorwaarden om als rechtsgeldig en betrouwbaar bewijsstuk te worden beschouwd."*

2.6. Bovendien kan, gezien de stukken die zich in het administratief dossier bevinden, verweerder ook worden gevolgd waar hij in de bestreden beslissing vaststelt dat verzoekster ook heeft nagelaten een bewijs van onvermogen in het land van herkomst voor te leggen.

2.7. Door in het verzoekschrift louter de stukken op te lijsten waaruit bovendien niet blijkt dat er een bewijs van onvermogen werd overgemaakt en te poneren dat er bewijsen werden overgemaakt van geldstortingen waaruit blijkt dat ze in Angola ten laste was van haar vader en dat ze wel degelijk onvermogen was in het land van oorsprong, kan verzoekster de bestreden beslissing bezwaarlijk aan het wankelen brengen.

Dezelfde vaststelling geldt voor verzoeksters uitgebreide theoretische beschouwingen over de geschonden geachte beginselen van behoorlijk bestuur.

Het eerste middel is ongegrond.

2.8. In een tweede middel werpt verzoekster op: “Schending van artikel 8 van het Europese Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: EVRM)”.

Zij betoogt als volgt:

“Artikel 8 EVRM: Eenieder heeft recht op eerbiediging van zijn privé leven, zijn gezinsleven, zijn huis”.

Artikel 8, 2° EVRM beperkt de macht van de staat en stelt dat: “Geen inmenging van enig openbaar gezag is toegestaan m.b.t. de uitoefening van dit recht dan voor zover bij de wet is voorzien in een democratische samenleving nodig is in het belang van 's lands veiligheid, de openbare veiligheid of het economisch welzijn van het land, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden, of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen.”

Dit betekent dat inmenging gerechtvaardigd is en geen inbreuk maakt op artikel 8,1° EVRM in zover zij bij de wet voorzien is in het belang van een aantal opgesomde oogmerken nodig in een democratische samenleving.

In casu is evenwel niet voldaan aan de voorwaarden van artikel 8,2° EVRM.

De rechten op eerbied voor het privéleven zijn fundamenteel.

Ze kunnen slechts worden aangetast met het oog op beperkend door de E.V.R.M. opgesomde doeleinden. Elke aantasting van deze rechten doet een vermoeden van ernstig nadeel rijzen.

- R.v.St. nr. 81.725, 8 juli 1999 <http://www.raadvst-consetat.be> (4 februari 2001); A.P.M. 1999 (samenvatting), 128;

De bedoeling van de verwerende partij ligt hierin verzoeker de erkenning van om het even welk verblijfsrecht te weigeren.

De wil om om het even welk verblijfsrecht te weigeren aan de verzoeker vormt een inmenging in zijn privéleven die niet verenigbaar is met artikel 8.2 E.V.R.M.

In casu zal de handhaving van de bestreden beslissing een ernstig en moeilijk te herstellen nadeel teweegbrengen gezien het ertoe zou leiden dat verzoeker gescheiden moet leven van haar Belgische vader en overige gezinsleden met wie verzoeker samenleeft.

Bovendien heeft verzoeker zich volledig geïntegreerd en voelt hij zich volledig thuis in onze samenleving. Hun recht recht op privéleven zal worden aangetast bij handhaving van de bestreden beslissing.

Het staat immers vast dat door handhaving van de bestreden beslissing er onevenredige schade zal worden toegebracht aan zowel het gezins- als het privéleven van verzoeker als dat van de referentiepersoon en de overige gezinsleden.

- R.v.St. nr. 79.295, 16 maart 1999 <http://www.raadvst-consetat.be> (7 januari 2000); A.P.M. 1999 (samenvatting), 64; , Rev. dr. étr. 1999, 258, noot -; , T. Vreemd. 1998, 329;

Voor zover, per impossibile, zou geoordeeld worden dat verzoeker zich niet kan beroepen op de bescherming van artikel 8 EVRM, schendt de bestreden beslissing alleszins de bescherming geboden aan de Belgische referentiepersoon en overige gezinsleden.

Ook zij zijn gerechtigd op een normale wijze hun gezinsleven te kunnen uitoefenen hier in België.

*

Het middel is gegrond.”

2.9. Waar verzoekster aanvoert dat de bestreden beslissing een inmenging vormt in haar privé- en gezinsleven in de zin van artikel 8 van het EVRM, stelt de Raad vooreerst vast dat haar situatie er geen is

van voortgezet verblijf waaraan een einde wordt gesteld, maar wel van een eerste toelating aangezien zij een aanvraag indiende tot afgifte van een verblijfskaart. De bestreden beslissing kan derhalve geen inmenging vormen in haar gezins- of privéleven waarvan sprake in artikel 8, tweede lid van het EVRM.

2.10. Artikel 8 van het EVRM vormt geen beletsel voor de toepassing van normen, zoals artikel 40ter van de Vreemdelingenwet, die daarmee in overeenstemming zijn en die, mits naleving van bepaalde voorwaarden, de uitoefening van het recht op eerbiediging van het privéleven en het gezinsleven van de vreemdeling in België waarborgen (RvS 26 juni 2015, nr. 231.772).

2.11. Het Europees Hof voor de Rechten van de Mens oordeelt dat *“de relaties tussen volwassenen niet noodzakelijkerwijs van de bescherming van artikel 8 zullen genieten zonder dat het bestaan van bijkomende elementen van afhankelijkheid wordt aangetoond, naast de gewone affectieve banden”* (EHRM 13 februari 2001, Ezzouhdi/Frankrijk, § 34; EHRM 10 juli 2003, Benhebba/Frankrijk, § 36).

2.12. De afhankelijkheidsrelatie moet dus de gebruikelijke banden, die tussen familieleden bestaan, overstijgen. De verblijfsvoorwaarde die wordt gesteld in artikel 40ter van de Vreemdelingenwet, met name dat de rechtstreekse bloedverwanten in neergaande lijn ouder dan 18 jaar ten laste moeten zijn van de referentiepersoon, verschilt in wezen niet van wat is vereist om onder de bescherming van artikel 8 van het EVRM te vallen, met name een situatie waarin er sprake is van bijkomende elementen van afhankelijkheid, andere dan de gewoonlijke affectieve banden.

2.13. Vermits verzoekster niet aangetoond heeft ten laste te zijn van de referentiepersoon zoals bedoeld in artikel 40ter van de Vreemdelingenwet, kan er geen sprake zijn van een schending van artikel 8 van het EVRM.

2.14. Verzoeksters theoretische beschouwingen over artikel 8 van het EVRM kunnen niet leiden tot een andersluidende beoordeling, net zo min als verzoeksters niet gefundeerde betichting, *“De bedoeling van de verwerende partij ligt hierin verzoeker de erkenning van om het even welk verblijfsrecht te weigeren.”*

2.15. Voor wat betreft het geschonden geachte privéleven: verzoekster concretiseert op geen enkele wijze waarom dit voor verweerder een positieve verplichting met zich meebrengt om ondanks de niet vervulde verblijfsvoorwaarden voorzien in artikel 40ter van de Vreemdelingenwet haar alsnog tot een verblijf toe te laten. Het volstaat te dezen niet om algemeen te poneren *“Bovendien heeft verzoeker [sic] zich volledig geïntegreerd en voelt hij zich volledig thuis in onze samenleving. Hun recht op privéleven zal worden aangetast bij handhaving van de bestreden beslissing.”*

2.16. De bestreden beslissing gaat ten slotte niet gepaard met een bevel om het grondgebied te verlaten. Zij legt verzoekster dus niet de plicht op om België te verlaten en maakt op zich geen einde aan welk privé- of familieleven dan ook.

Het tweede middel is ongegrond.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf januari tweeduizend zesentwintig door:

M. EKKA, kamervoorzitter

T. LEYSEN, griffier

De griffier,

T. LEYSEN

De voorzitter,

M. EKKA